

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η'

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 617

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Ἐν Ἀθήναις, 3 Μαΐου 1892

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις	φρ.	8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις		8.50
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ	φρ. χρ.	15.—
Ἐν Ρωσίᾳ	ροῦβλ.	6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κοσρῶφ καὶ Μακρουή, ἄρμενικὸν μυθιστόρημα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, (τέλος). — Γεωργίου Πραδέλ : ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ, δραματικὸν μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίτς : ΙΣΠΑΝΙΑ.—ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δανείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΚΟΣΡΩΦ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΥΗ

ΑΡΜΕΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

»Μακρουή! διὰ τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ἀθωότητα τῆς καρδίας σου, διὰ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ψυχῆς σου, ἦν ἕκαστος θὰ ἀναγινώσκη ἐπὶ τοῦ προσώπου σου, βεβαίᾳ ἄλλως ὅτι ὁ πατήρ σου θὰ σὲ ἐκπαιδεύσῃ καὶ ἀναθρέψῃ ὡς δεῖ, θυσιάζομαι εἰς τὸν ἔρωτα, καὶ ἡ τελευταία μου συμβουλή εἶνε δι' ἐσέ, προσφιλές τέκνον, φίλτατον τέκνον· ἄκουσον.

»Ἐάν ἡμέραν τινὰ μάθης τὴν δυστυχίαν μου, δύναται τὸ ἁμάρτημα, ὅπερ ἔπραξα, νὰ σοὶ χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα! Ἐάν τοῦτο συγχωρηθῇ, θὰ συγχωρηθῇ ἐπειδὴ ἦτο ἄκουσιν. Δούλη καὶ προσηλωμένη ἀκουσίως μου εἰς ἄνθρωπον, ὃν περιεφρόνουν, θὰ ἡδυνάμην νὰ τὸν ἀγαπήσω;

»Δὲν ἡγάπησα εἰμὴ ἓνα ἄνθρωπον, καὶ οὗτος εἶνε ὁ Δικράν, ὁ πατήρ σου!...

»Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σὲ προφυλάττῃ ἐκ τῆς δουλείας, Μακρουή, καὶ φυλάχῃτε νὰ ἀγαπήσῃς ἐναντίον τῆς κλίσεώς σου, διότι τότε θὰ εἶσαι δυστυχὴς ὡς ἐγώ. Ἀγάπησον ἐκεῖνον, ὅστις θὰ σοὶ ἐμπνεύσῃ ἔρωτα, ἀγάπησον ἐκεῖνον, δι' ὃν ἡ καρδία σου θὰ αἰσθανθῇ ἄληθῇ καὶ γενναίαν συμπάθειαν, ἀγάπησον τέλος ἐκεῖνον, ὃν σοὶ ὀρίζει ἡ θεία Πρόνοια καὶ τοῦτο ἄνευ διακρίσεως θρησκείας καὶ ἐθνικότητος. Ἀλλὰ φυλάχῃτε νὰ ἐνώσῃς τὴν τύχην σου μετ' Αἰγυπτίου, διότι ἡ ἀνάμνησις τῆς Αἰγύπτου εἶνε ἐπ' ἀράτος καὶ διὰ τὴν μητέρα σου καὶ διὰ τὸν πατέρα σου! Ἀ! ναί, κόρη μου, ἡ ἀνάμνησις τῆς Αἰγύπτου εἶνε ἐπ' ἀράτος καὶ δι' ἐμέ καὶ διὰ τὸν δημιουργὸν τῶν ἡμερῶν σου.

»Τρέμε, Μακρουή, θύγατέρ μου,τρέμε!... Φοβοῦ μὴ ἡ ἀρὰ αὕτη πέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου! Τρέμε, μὴ ὁ Θεὸς σοὶ ζητήσῃ τὸ αἷμα τῆς ἀθλίης μητρός σου, γενομένης θύμα τῆς σκληρότητος ἐνὸς Αἰγυπτίου!...

»ΕΡΙΕΤΤΗ».

Ὁ Δικράν ἐσιώπησεν.

Ὁ δυστυχὴς γέρων κατέβαλλεν ὅλην τὴν ἥλικήν ἰσχύν του, ὅπως ἀποπλύνῃ τὸ φοβερὸν ἁμάρτημά του, ἀλλὰ δὲν ἡδύ-

νήθη ν' ἀντιστῇ πλέον εἰς τόσῳ βίαιον κλονισμόν. Ὁλόκληρον τὴν νύκτα ἔμεινεν ἄγρυπνος. Ἡ Μακρουή, ἥτις κατὰ τὴν ἀνάγκωσιν τῆς περιπαθοῦς ἐκείνης ἐπιστολῆς, προσεπάθησε παντὶ σθένει ἵνα συγκρατήσῃ τοὺς στεναγμούς της, θὰ κατεβάλλετο καὶ θὰ ἐπιπτε λιπόθυμος, ἐάν ὁ Κοσρῶφ δὲν ὑπεστήριζεν αὐτήν.

Οἱ τελευταῖοι λόγοι τῆς Ἐριέττης εἶχον τόσῳ βαθέως συγκινήσει τὴν καρδίαν τῆς νεάνιδος, ὥστε κατελήφθη ὑπὸ τρόμου. Ἐν τούτοις ἀπελευθερωθεῖσα τοῦ βραχίονος τοῦ Κοσρῶφ καὶ στηριχθεῖσα ἐπὶ δένδρου, ἀνέκραξε διὰ φωνῆς διακεκομμένης:

— Μῆτέρ μου, δυστυχὴς μῆτερ!...

Καὶ ἔπεσεν ἡμιθανὴς σχεδὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ὁ δυστυχὴς πατήρ καὶ ὁ Κοσρῶφ ἔσπευσαν εἰς βοήθειάν της.

— Μακρουή, προσφιλὴς Μακρουή, ἀνέκραξεν ὁ Κοσρῶφ, μετὰ τὴν ἀπελπισίαν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Εἰς τὴν φωνὴν ταύτην ἡ δυστυχὴς κόρη ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς ἀφύπνισθεῖσα ἐκ δυσαρέστου καὶ φοβεροῦ ὀνείρου, καὶ τὰ χεῖλη της ἐφέλλισαν:

— Κοσρῶφ! Κοσρῶφ! εἶμαι πολὺ συγκεκινημένη, τρέμω· οἱ ὀφθαλμοί μου εἶνε βαρεῖς καὶ αἰσθάνομαι ὅτι δὲν θὰ ἔχω ἀρκετὴν δύναμιν διὰ νὰ ἀντισταθῶ εἰς τὰς βιαιὰς συγκινήσεις τῆς καρδίας μου. Ἀχ! Κοσρῶφ, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι προωρισμένοι εἰς ἀμετάκλητον δυστυχίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ σωθῶσι· πνεῦμα οὐράνιον μοὶ λέγει ὅτι εὐρισκόμην ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ πεπρωμένου, τοῦ ὁποίου... Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης αἰσθάνομαι ὅτι τὸ νῆμα τοῦ βίου μου θραύεται... Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης αἰσθάνομαι ὅτι συντρίβεται ὁ δεσμός τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου δακτυλίου, ὅστις μὰς ἤνωσε... Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, Κοσρῶφ, εὐτυχίᾳ, ζωῇ, ἔρωτι δὲν ὑπάρχουσι πλέον εἰς ἐμέ, εἰμὴ... Ἀχ! ἡ ἀ-